

ARQUEOREPORT

Any 6

Núm. 16/52

Gener 2016

EL DISC DE FESTOS SERIA UN HIMNE A ASTARTÉ, SEGONS GARETH OWENS

La deessa de l'amor, la minoica Astarté, és la figura clau que desbloqueja el misteri del disc de Festos, segons el lingüista, arqueòleg i coordinador del programa Erasmus de l'Institut Tecnològic de Creta, Gareth Owens.

En declaracions a l'agència de notícies ANA-MPA, Owens ha assenyalat que, en haver trobat noves dades en la seva investigació, la seva teoria ha canviat lleugerament respecte a la posició que havia expressat fa un any. El focus no és ja una "mare gestant", segons pensava en un principi, sinó una "deessa gestant", que es concreta en la figura d'Astarté, la deessa de l'amor.

"No hi ha cap dubte de que estem parlant d'un text religiós. Així es desprèn d'una comparació realitzada amb uns altres termes religiosos d'altres inscripcions de les muntanyes sagrades de Creta. Tenim paraules que són exactament les mateixes", afirma Owens. I afegeix: "Sospiro que el disc de Festos és un himne a Astarté, la deessa de l'amor".

L'arqueòleg ha indicat també que en opinió seva, una de les cares del disc de Festos està dedicada a la deessa mare gestant i l'altre a la deessa minoica Astarté.

Les dues cares del disc de Festos

QUÈ ÉS EL DISC DE FESTOS?

El disc de Festos és una curiosa troballa arqueològica de finals de l'Edat del Bronze descobert el 1908 en el palau minoic de Festos, Creta, en un racó entre piles de ceràmica. El seu descobridor va ser l'arqueòleg italià Luigi Pernier. La inscripció que presenta en ambdues cares ha estat realitzada mitjançant pressió de "segells" jeroglífics preformats sobre l'argila tova, en una seqüència espiral cap al centre del disc. Aquest va ser després cuit a una alta temperatura.

El propòsit d'ús i el lloc on es va construir encara no han estat determinats, (sembla que Owens n'hagi trobat ara la utilitat) cosa que ha convertit aquest objecte en un dels més famosos misteris de l'arqueologia. Actualment es troba al Museu Arqueològic de Càndia a Creta (Grècia).

Alguns arqueòlegs suposen que l'escriptura del disc de Festos és minoica, però no es tracta ni del lineal A ni del lineal B. Aproximadament 10 signes del disc són similars a signes de l'escriptura lineal. Per aquesta raó, altres especialistes li atribueixen un origen no cretenc. Per exemple, segons la "teoria proto-iònica", el disc seria l'obra d'un poble ciclàdic. Es tracta de l'únic que es conserva d'aquestes característiques de tot el món antic, un fet tant sorprenent que part de la comunitat científica manté reserves sobre la seva autenticitat. Després del seu descobriment, més d'un centenar de possibles traduccions del disc de Festos s'han publicat, però cap d'elles ha estat totalment admesa pels experts.

Tot i que la majoria no dubta del descobriment de Pernier, alguns investigadors consideren que va ser un frau absolut. L'oposició més aferrissada és la de Jerome M. Eisenberg, que el 2006 va escriure un incisiu i minuciós article per a la revista *Minerva* titulat "El disc de Festos: cent anys de frau?", en el que defensava que el disc hauria estat creat en el segle XX només per a la glòria d'uns investigadors que no s'haurien de fer anomenar així.

Palau de Phaistos o Festos (Creta)